№ 14. Warszawa, dnia 20 maja 1926 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną 85 groszy, poleconą 1 zł. 15 groszy, Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“, należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03, tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Organizacja władz.

162.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 maja 1926 r.

o utworzeniu organu powołanego do przyznawania, wymierzania i wypłaty należności pieniężnych inwalidom wojennym i pozostałym na obszarze województwa Śląskiego.

Na mocy rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 13 marca 1926 r. Dz. Ust. Nr. 39, poz. 243 w sprawie wykonania ustawy z dnia 3 marca 1925 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 30, poz. 209 o rozciągnięciu na część Górnośląską Województwa Śląskiego mocy obowiązującej ustaw o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin, oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie znajduje się w związku ze służbą wojskową zarządza się, co następuje:

§ 1. Organem powołanym do przyznawania, wymierzania i wypłaty należności pieniężnych inwalidom wojennym i pozostałym po nich rodzinom na obszarze Województwa Śląskiego, jest Wydział Skarbowy Województwa Śląskiego, który orzeka w I instancji.

§ 2. W miejsce „Głównego Urzędu Rent Wojskowych“ tworzy się przy Wydziale Skarbowym Województwa Śląskiego „Oddział Rent“.

§ 3. Do agend Oddziału Rent należy:

a) przyznawanie, wymierzanie i wypłata zaopatrzenia pieniężnego, należnego inwalidom wojennym w myśl istniejących przepisów,

b) wymierzanie i wypłata kosztów podróży i utrzymania, wynikłych z obowiązujących przepisów o zaopatrzeniu inwalidów wojennych,

c) przyznawanie, wymierzanie i wypłata zaopatrzenia pieniężnego, należnego pozostałym po inwalidach, poległych i zmarłych wskutek służby wojskowej, lub zaginionych bez własnej winy,

d) przyznawanie, wymierzanie i wypłata kosztów pogrzebu (pośmiertnego) inwalidów, poległych i zmarłych wskutek służby wojskowej.

§ 4. Odpowiednio do agend Oddział Rent dzili się na:

a) Referat Inwalidów,

b) Referat Pozostałych.

W miarę potrzeby, utworzy się przy Oddziale Rent Likwidaturę i kancelarję.

§ 5. Do agend „Referatu Inwalidów“ należy:

a) przyznawanie i wymierzanie zaopatrzenia pieniężnego inwalidom z wojska polskiego,

b) przyznawanie i wymierzanie zaopatrzenia inwalidom z b. armji zaborczych z okresu wojny światowej i inwalidom przedwojennym,

c) wymiar kosztów podróży i utrzymania osób, odbywających podróże w myśl przepisów o zaopatrzeniu inwalidów,

d) decyzje o zawieszeniu wypłat w myśl istniejących przepisów,

e) ewidencja i statystyka osób pobierających zaopatrzenie.

§ 6. Do Agend „Referatu Pozostałych“ należy:

a) przyznawanie i wymierzanie zaopatrzenia pieniężnego pozostałym po osobach, które zmarły wskutek służby w Wojsku Polskim.

b) przyznawanie i wymierzanie zaopatrzenia pieniężnego pozostałym po osobach, które służyły w b. armjach zaborczych przed i po okresie wojny światowej,

c) przyznawanie i wymierzanie należnych kosztów pogrzebu inwalidów, poległych i zmarłych wskutek służby wojskowej,

d) decyzje o zawieszeniu wypłat w myśl istniejących przepisów,

e) ewidencja i statystyka osób, pobierających zaopatrzenie.

§ 7. Do agend „Likwidatury“ należy:

a) prowadzenie ksiąg rachunkowych w myśl przepisów rachunkowo - kasowych,

b) asygnowanie należności pieniężnych,

c) zestawianie wniosków budżetowych w porozumieniu z „Referatem Inwalidów i Referatem Pozostałych“,

d) sprawozdania kasowe i zestawienia budżetowe.

§ 8. Do Agend kancelarji należy:

a) prowadzenie dziennika,

b) prowadzenie skorowidzów,

c) prowadzenie archiwum.

§ 9. Referaty i Likwidatura Oddziału Rent działają na podstawie instrukcji, która wydana zostaje oddzielnie.

Dla spraw biurowości obowiązuje ogólna instrukcja biurowa dla Izb Skarbowych i Urzędów skarbowych.

§ 10. Na czele Oddziału stoi kierownik Oddziału.

Na czele referatów, względnie Likwidatury stoją kierownicy referatów (likwidatury), podlegli kierownikowi Oddziału Rent.

Pozostałą ilość funkcjonarjuszów określa etat budżetowy.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Ministra Skarbu:

(—) *E. Czechowicz.*

Podsekretarz Stanu.

Podatki konsumcyjne.

163.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzeniem z dnia 19 października 1925 r. L. 16151/WB zezwoliło Ministerstwo Skarbu firmie „B-cia Nobel w Polsce“, Oddziałowi w Poznaniu, na urządzenie prywatnego wolnego składu olejów mineralnych (nafty) w Poznaniu, przy dworcu kolejowym „Tama Garbarska“.

Kontrolę skarbową nad tym składem wykonywuje miejscowy urząd uskarbowy akcyz i monopoli, który równocześnie zostaje upoważniony do przyznawania opustu podatkowego od przechowywanego w powyższym wolnym składzie oleju mineralnego, pobieranego do celów przemysłowych.

Warszawa, dnia 26 kwietnia 1926 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

Dyrektor Departamentu.

Monopol Spirytusowy.

164.

OKÓLNIK L. D. A. M. 2341/Wc.

w sprawie uregulowania wymiaru i ściągania należności za ubytki drogowe spirytusu.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Skarbowy w Katowicach.

Celem usunięcia rozbieżności w sprawie wymiaru i ściągania należności za ubytki drogowe spirytusu powyżej normy dozwolonych zaników zarządza się, co następuje:

W myśl § 27 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 stycznia 1926 r. o kontroli nad przewozem w kraju spirytusu i wyrobów wódczanych, oraz przywozem z zagranicy i wywozem zagranicę spirytusu i wyrobów ze spirytusu (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 86 z r. 1926), wtórnik listu konwojowego uzupełniony wynikami przyjęcia spirytusu w miejscu odbioru przesyła organ skarbowy do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego niezależnie od tego, czy stwierdzone ubytki przekraczają, czy nie przekraczają dozwolonych zaników drogowych.

W razie stwierdzenia ubytków, przekraczających dozwolone zaniki drogowe, wyniki przyjęcia spirytusu w miejscu przeznaczenia winny obejmować również dane:

a) czy spirytus wysłany otrzymano w naczyniach nieuszkodzonych z nienaruszonemi zamknięciami urzędowemi, względnie,

b) czy przy odbiorze przesyłki stwierdzono wymagające przeprowadzenia dochodzeń,

1) znaczniejsze przekroczenie w terminie dostawy, 2) samo uszkodzenie lub zerwanie urzędowego zabezpieczenia, względnie uszkodzenia naczyń, 3) ubytki przekraczające dozwolone zaniki drogowe lub 4) istotne niezgodności pomiędzy pierwopisem listu konwojowego, a jego wtórnikiem lub jednego z nich z cechami przesyłki.

W tym ostatnim (b) wypadku skarbowy organ nadzorczy przedsiębiorstwa odbierającego winien w myśl § 28 wyżej cytowanego rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 18 stycznia 1926 sporządzić protokół i przedłożyć go wraz z wypełnionym i zaświadczonym wtórnikiem listu konwojowego, a w razie stwierdzenia jego niezgodności z pierwopisem także ten ostatni Urzędowi Skarbowemu Akcyz i Monopolów. O wszczęciu dochodzenia i o przesłaniu wtórnika Urzędowi Skarbowemu Akcyz i Monopolów, organ ten zawiadamia również organ nadzorczy przedsiębiorstwa wysyłającego. — Urząd Akcyz i Monopolów wszczyna dochodzenie i wraz z wynikiem dochodzeń przesyła je władzy Skarbowej II instancji, celem wydania dalszych zarządzeń i udzielenia wtórnika wraz z wynikiem dochodzeń Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego po otrzymaniu listu konwojowego, uzupełnionego wynikiem przyjęcia spirytusu rozlicza się w myśl tut. okólnika z dnia 30 czerwca 1925 r. L. 10904/C. z dostawcą z zachowaniem następujących warunków:

1) Przy stwierdzeniu w przesyłce ubytku nieprzekraczającego dozwolonego zaniku wypłaca przedsiębiorcy, wysyłającemu spirytus, całkowitą należytość, przypadającą za ilość faktycznie przyjętego spirytusu.

2) Przy stwierdzeniu w przesyłce spirytusu, ubytku przekraczającego dopuszczalny zanik drogowy, wypłaca przedsiębiorcy wysyłającemu:

a) w razie dostarczenia spirytusu w naczyniach nieuszkodzonych, zaopatrzonych w nieuszkodzone zamknięcie urzędowe, należytość przypadającą za ilość faktycznie przyjętego spirytusu z potrąceniem odszkodowania monopolowego za ubytki, ponad normę zaników drogowych, w wysokości pojedyńczej monopolowej ceny sprzedażnej, wyznaczonej za spirytus do fabrykacji wódek gatunkowych,

b) przy stwierdzeniu w dostawie spirytusu niedokładności, które spowodowały dochodzenie, należność przypadającą za ilość faktycznie przyjętego spirytusu z potrąceniem odszkodowania monopolowego za ubytki ponad normę zaników drogowych, zaliczkowo w wysokości pojedyńczej monopolowej ceny sprzedaży, wyznaczonej za spirytus do fabrykacji wódek gatunkowych. Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego po otrzymaniu wyniku dochodzenia, stosownie do decyzji władzy skarbowej II instancji, bądź zatrzymuje całą kwotę powyższego potrącenia, bądź uzupełnia ją do wysokości podwójnej, bądź wreszcie gdy władza skarbowa II instancji zwolniła wysyłającego po myśli ust. 2 art. 9 znowelizowanej ustawy o monopolu spirytusowym z dn. 31/VII. 1924 r., której tekst ogłoszono w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17/VII. 1925 (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 720 z r. 1925) od uiszczenia odszkodowania za ubytki, zwróci mu potrąconą kwotę z należności za spirytus.

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1926 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Dyrektor Departamentu.

Przepisy celne.

165.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 kwietnia 1926 r.

w sprawie zmiany § 12 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 roku o postępowaniu celnem.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządza się, co następuje:

§ 1. Paragraf 12 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 11, poz. 64) wraz z późniejszemi zmianami i uzupełnieniami tegoż, otrzymuje następujące brzmienie:

„Wszystkie towary, przywiezione z zagranicy, winny być dostawione do najbliższego urzędu celnego i tam zgłoszone (zadeklarowane) w następujących terminach:

a) w granicznych urzędach celnych — nie później, niż w ciągu sześciu dni od dnia nadejścia,

b) w wewnętrznych urzędach celnych nie później, niż w ciągu trzydziestu dni od dnia nadejścia.

Na przestrzeni pomiędzy linją celną a urzędem nie można towarów ani zatrzymywać, ani składać, ani przeładowywać, z wyjątkiem wypadków koniecznej potrzeby.

Zgłoszenie celne (deklarację) powinna złożyć strona, t. j. osoba, uprawniona do rozporządzenia towarem.

Za uprawnionego do rozporządzenia towarem uważa się wymienionego w liście przewozowym odbiorcę towaru, lub tego, który swoje uprawnienie do rozporządzenia towarem udowodni wykupionym kolejowym listem przewozowym, morskim listem przewozowym (connessement) lub prawomocną cesją.

Uprawnienia ajencji celnych polskich kolei państwowych do deklarowania towarów normuje rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 67).

O ile po upływie oznaczonych wyżej terminów strona nie zgłosi towaru, urząd celny zarządza załatwienie czynności celych z urzędu za pośrednictwem kolejowej ajencji celnej.

Również urząd celny zarządza załatwienie czynności celnych z urzędu w wypadkach, gdy strona zgłosi towar do odprawy w ustalonym terminie, lecz nie zrzekłszy się w deklaracji prawa asystowania przy rewizji celnej (§ 19), nie zjawi się do wspomnianej rewizji w ciągu trzech dni od daty zgłoszenia towaru.

Zagraniczne przesyłki kolejowe, nadane do polskiego obszaru celnego, lub też przeznaczone do tranzytowego przewozu przez polski obszar celny, z wyjątkiem przesyłek, przewożonych w tranzycie uprzywilejowanym, winny być zaopatrzone w dwa egzemplarze deklaracji celnej nadawcy według załączonego formularza (wzór Nr. 13), wypełnionego według rubryk przez nadawcę.

Z chwilą przybycia przesyłki do polskiego obszaru celnego, kolej wręcza wspomniane deklaracje właściwemu urzędowi celnemu".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *J. Zdziechowski.*

(Dz. Ust. R. P. z dnia 11 maja 1926 roku Nr. 44, poz. 274).

166.

OKÓLNIK L. DC/4373/II/26.

w sprawie postępowania ze świadectwami na przywóz, wywóz i przewóz towarów.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł oraz urzędów **celnych.**

Celem uproszczenia postępowania ze świadectwami na przywóz, wywóz i przewóz towarów, Wydanemi przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, wprowadza się przytoczoną niżej instrukcję:

INSTUKCJA.

o postępowaniu ze świadectwami na przywóz, wywóz i przewóz towarów, wydanemi przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

§ 1.

Przywóz i wywóz.

1) Na towary, których przywóz, względnie wywóz wymaga osobnego pozwolenia, wystawia Ministerstwo Przemysłu i Handlu świadectwo w dwuch identycznych egzemplarzach. Egzemplarz pierwszy świadectwa (unikat), otrzymuje strona i obowiązana jest złożyć go w urzędzie celnym, wymienionym w świadectwie, przy zgłoszeniu towaru do odprawy celnej.

Drugi egzemplarz świadectwa (duplikat) Ministerstwo Przemysłu i Handlu przesyła bezpośrednio urzędowi celnemu wymienionemu w tem świadectwie.

Ostateczną odprawę przywozową, względnie wywozową, uskutecznia urząd celny po dokonaniu porównania obydwuch egzemplarzy świadectwa i ustalenia ich zgodności.

2) Po stwierdzeniu na piśmie wyniku rewizji, urząd celny odnotuje na drugim egzemplarzu świadectwa datę odprawy, numer deklaracji celnej, względnie kwitu celnego (blokowego), nazwę odprawionego towaru według pozycji taryfy celnej, wagę surową i czystą (cyframi i słownie) ewentualnie ilość sztuk towaru. Adnotacje tego rodzaju winny być uskuteczniane w sposób czytelny i stwierdzone podpisem urzędnika, oraz pieczęcią urzędu celnego.

Pierwszy egzemplarz świadectwa pozostaje przy deklaracji, drugi zaś z adnotacjami urzędu zwraca urząd celny Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

3) W wypadkach, gdy towar wymieniony w świadectwie, przybywa z zagranicy nie jednorazowo, lecz partjami, należy każdą odprawioną partję towaru odnotować w sposób wskazany w p. 2 na obu egzemplarzach świadectwa i zatrzymać je w urzędzie aż do upływu terminu ważności świadectwa.

W odnośnych deklaracjach celnych, należy w takich wypadkach każdorazowo odnotować numer i datę świadectwa, na którego zasadzie towar został odprawiony.

Po uskutecznieniu odprawy ostatniej partji towaru, należy dołączyć pierwszy egzemplarz świadectwa do ostatniego pisemnego potwierdzenia wyniku rewizji.

4) O ile zatrzymane przez urząd celny świadectwo z powodu niecałkowitego wykorzystania nie zostało przez stronę ostatecznie wykorzystane w terminie ważności świadectwa, należy pierwszy egzemplarz takiego świadectwa dołączyć do ostatniego pisemnego potwierdzenia wyniku rewizji. Uskuteczni to urząd celny, o ile odnośna deklaracja celna będzie jeszcze w urzędzie celnym, w przeciwnym razie prześle świadectwo Dyrekcji Ceł, celem dołączenia do właściwej deklaracji.

5) Przedstawione przez stronę przy zgłoszeniu towarów pierwsze egzemplarze świadectw nie mogą być stronie zwrócone, chociażby nie były całkowicie wykorzystane.

§ 2.

Przewóz tranzytowy.

1) W wypadkach, w których na tranzytowy przewóz towarów wymagane jest osobne pozwolenie, Ministerstwo Przemysłu i Handlu wydaje stronie odnośne świadectwo tranzytowe w jednym egzemplarzu.

Urząd celny wyjściowy odprawi zgłoszony do wywozu towar tranzytowy na zasadzie wymienionego wyżej świadectwa tranzytowego przedstawionego urzędowi wyjściowemu przez stronę.

2) Świadectwa tranzytowe mogą być wydane bez wskazania nazwy urzędu celnego wejściowego oraz wyjściowego.

3) Świadectwa tranzytowe, po dokonaniu odprawy wywozowej, należy dołączać do odnośnych deklaracji celnych.

§ 3.

Dalsze postępowanie ze świadectwami.

1) Drugie egzemplarze (duplikaty) świadectw wywozowych i przywozowych, winny być po wykorzystaniu zwracane Ministerstwu Przemysłu i Handlu w odstępach tygodniowych.

2) Egzemplarze świadectw częściowo tylko wykorzystanych lub też zupełnie niewykorzystanych należy zwracać Ministerstwu Przemysłu i Handlu po upływie terminu ważności tych dokumentów.

Świadectwa zupełnie niewykorzystane należy oznaczyć w sposób widoczny napisem: „Niewykorzystane".

Zwrot Ministerstwu Przemysłu i Handlu duplikatów świadectw przed upływem terminu ich ważności, może nastąpić na żądanie Ministerstwa Przemysłu i Handlu lub też na prośbę pisemną strony.

3) Zwrotne egzemplarze świadectw należy przesyłać Ministerstwu Przemysłu i Handlu wraz ze spisem tych dokumentów, oznaczając w wspisie tylko numer i datę świadectwa.

4) Urząd celny winien prowadzić zapisek otrzymanych z Ministerstwa Przemysłu i Handlu świadectw dla każdego kierunku przewozu (przywóz, wywóz, przewóz), jak również kontrolę zwracanych świadectw. W zapisku takim po otrzymaniu świadectwa należy wpisać datę otrzymania, numer świadectwa, datę wystawienia i nazwisko osoby, względnie firmy, której wydano świadectwo.

Przy zwrocie Ministerstwu Przemysłu i Handlu właściwych egzemplarzy świadectw, należy oznaczyć w zapisku numery odnośnych deklaracji celnych lub kwitów blokowych, przy których wykorzystano świadectwa. Pozatem należy oznaczyć datę i numer dziennika, za którym zwrócono świadectwa.

O ile świadectwa nie były wykorzystane należy to w zapisku zanotować.

5) Przesyłanie świadectw przemysłowych i wywozowych z urzędów wymienionych w świadectwie do innych urzędów celem dokonania tam odprawy towarów, może być uskutecznione tylko za pozwoleniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 4.

Jednocześnie uchyla się Instrukcję, ustalającą sposób manipulacji z zaświadczeniami, dotyczącemi przywozu i wywozu towarów z dn. 18 kwietnia 1921 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 16, poz. 183), jak również uzupełniające powyższą Instrukcję okólniki, o ile są sprzeczne z niniejszą Instrukcją o postępowaniu ze świadectwami na przywóz, wywóz i przewóz towarów, wydawanemi przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Warszawa, dnia 5 maja 1926 r.

Za Ministra Skarbu:

Dyrektor Departamentu Ceł.

(—) *Dzierzgowski.*

Sprawy budżetowe.

167.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 30 kwietnia 1926 r.,

o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 do 30 kwietnia 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 maja do 30 czerwca 1926 r.

Art. 1. Kredyty ustalone w ustępie pierwszym art. 1 i w załączniku 2 do art. 2 ustawy z dnia 31 marca 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 stycznia do 31 marca 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 do 30 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 208), zwiększa się o sumę 3.650.000 zł., z podziałem tej sumy na następujące części budżetu w grupie „Administracja":

Część 6.	Ministerstwo Spraw Wojskowych . , ...	300,000 zł.
Część 8.	Ministerstwo Skarbu . . .	1,000,000 „
Część 15.	Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej	2,350,000 „

Art. 2. Upoważnia się Ministra Skarbu do otwierania kredytów na wydatki państwowe w czasie od 1 maja do 30 czerwca 1926 r. do wysokości kwot, ustalonych w załączniku do niniejszej ustawy.

Kredyty, otwarte na zasadzie niniejszej ustawy, łącznie z kredytami, otwartemi na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. o prowizorjum budżetowem na czas od 1 stycznia do 31 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 129, poz. 917), oraz na zasadzie art. 1 ustęp 1 i art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 stycznia do 31 marca 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 do 30 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 208), nie mogą przekraczać połowy kwot, ustalonych w paragrafach budżetu na rok 1925, stanowiącego załącznik ustawy skarbowej z dnia 30 czerwca 1925 r. (Dz.

U. R. P. Nr. 66, poz. 465), i w art. 1 ustawy skarbowej z dnia 22 lipca 1925 r. o dodatkowych kredytach na rok 1925 (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 570) przy uwzględnieniu zmian, wynikających z załącznika do niniejszej ustawy.

Art. 3. Otwieranie kredytów, nie objętych budżetem na rok 1925, oraz załącznikiem 1 do art. 1 ustawy z dnia 31 marca 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 stycznia do 31 marca 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 do 30 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 208), może nastąpić tylko na wniosek Ministra Skarbu, zatwierdzony w drodze ustawodawczej, pod warunkiem, że równocześnie otwarte zostaną nowe, wystarczające źródła pokrycia.

Upoważnia się Ministra Skarbu do otwarcia następujących kredytów nowych:

a) w części 8 budżetu nadzwyczajnego w dziale 5 w paragrafie 32 „Wypłata przejętych zobowiązań z tytułu wkładów robotniczej emigracji polskiej“ w kwocie 700.000 zł.;

b) w części 14 budżetu nadzwyczajego w dziale 2 w rozdziale 1 „Administracja“ w paragrafie 12 „Iwestycje dla zwalczania bezrobocia“ w kwocie 4.000.000 zł.

Art. 4. Postanowienia art. 6 ustawy skarbowej na rok 1925 z dnia 30 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 465) mają odpowiednie zastosowanie przy wykonaniu niniejszej ustawy z z temi zmianami, że przeniesienie kredytów z paragrafu na paragraf w obrębie każdej części budżetu jest dopuszczalne, bez zmiany jednak etatów osobowych, oraz że wydatki nadzwyczajne monopolu tytoniowego, jak również etaty osobowe tego monopolu tytoniowego i monopolu spirytusowego nie mogą być podwyższone.

Ponadto Minister Skarbu ma prawo przenosić na wniosek właściwych ministrów kredyty w części 15 dział 7 paragraf 23 na część 14 budżetu nadzwyczajnego dział 2 rozdział 1 „Administracja“ nowy paragraf 11 „Pożyczki na inwestycje komunalne dla zwalczania bezrobocia“ i na paragraf 12 tegoż rozdziału (art. 3 ustęp 2 lit. b) oraz na rozdział 2 budżetu zwyczajnego paragraf 14 „Regulacja i utrzymanie rzek spławnych“ i na paragraf 13 budżetu nadzwyczajnego „Budowa zbiorników“ tegoż rozdziału.

Art. 5. Upoważnia się Ministra Skarbu do pokrycia wydatków państwowych w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 1926 r. dochodami państwowemi, przewidzianemi w budżecie na rok 1925, i dochodami, opartemi na nowych tytułach prawnych.

Art. 6. Postanowienia art. 4 i ustępu 2 art. 7 ustawy o prowizorjum budżetowem na czas od 1 stycznia do 31 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 129, poz. 917), oraz postanowienia ustępu 4 i 5 art. 2 ustawy z dnia 31 marca 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 stycznia do 31 marca 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 do 30 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 208) pozostają w mocy do dnia 30 czerwca 1926 r.

Art. 7. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem odgłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1926 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Al. Skrzyński.

Minister Skarbu:

(—) J. Zdziechowski.

(Dz. Ust. R. P. z dnia 7 maja 1926 r. Nr. 42, poz. 258).

ZAŁĄCZNIK do ustawy z dnia 30 kwietnia 1926 r. (poz. 258).

Liczba porządkowa	NAZWA CZĘŚCI	Kredyty prowizorjum budżetowego na czas od 1 maja do 30 czerwca 1926 r. złotych
	A. ADMINISTRACJA:	
1	Prezydent Rzeczypospolitej	257,179
2	Sejm i Senat	1,507,950
3	Kontrola Państwowa	639,406
4	Prezydjum Rady Ministrów	306,824
5	Ministerstwo Spraw Zagranicznych	4,536,443
6	" " Wojskowych	97,500,000
7	" " Wewnętrznych	26,154,980
8	" Skarbu	68,102,565
9	" Sprawiedliwości	12,176,848
10	" Przemysłu i Handlu	4,024,707
11	Ministerstwo Kolei	480,000
12	" Rolnictwa i Dóbr Państwowych	5,875,781
13	" Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego	49,969,622
14	" Robót Publicznych	16,567,286
15	" Pracy i Opieki Społecznej	18,561,260
16	" Reform Rolnych	5,959,720
	Razem A.	308,620,571
	B. PRZEDSIĘBIORSTWA.	
4	Prezydjum Rady Ministrów:	
	a) Polska Ajencja Telegraficzna	20,000
	b) Drukarnie państwowe	—
	c) Monitor Polski	—
6	Ministerstwo Spraw Wojskowych:	
	Wytwórnie wojskowe	2,500,000
7	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych:	
	Zdrojowiska państwowe	—
8	Ministerstwo Skarbu:	
	Państwowe Zakłady Graficzne	—
10	Ministerstwo Przemysłu i Handlu:	
	a) Poczta i Telegraf	—
	b) Przedsiębiorstwa górniczo-hutnicze i przemysłowe	—
	c) Państwowa wytwórnia aparatów telegraficznych i telefonicznych	—
	d) Radjotelegraf	105,000
11	Ministerstwo Kolei:	
	Koleje żelazne	—
12	Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych:	
	Polskie Lasy Państwowe	—
14	Ministerstwo Robót Publicznych:	
	Państwowe zakłady wodociągowe na Górnym Śląsku	—
15	Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej:	
	a) Państwowe Zakłady Przemysłowo-Szkolne dla inwalidów w Piotrkowie	—
	b) Wytwórnia mechaniczno-stolarska dla inwalidów w Warszawie	—
	c) Etapy Urzędu Emigracyjnego	—
	Razem B.	2,625,000
	C. MONOPOLE:	
	Ministerstwo Skarbu:	
	Sacharyna	—
	Sól	—
	Tytoń	—
	Spirytus	—
	Loterja Państwowa	—
	Zapałki	—
	Razem C.	—
	Ogółem A + B + C	311,245,571

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. 32637, 18.V. 1926 r. 6.000.